

II FORMACJA LITURGICZNA

KAPŁAŃSKI AKT POKUTY w Roku Boga Ojca przed Wielkim Jubileuszem Wcielenia

na zakończenie Drugiego Synodu
Diecezji Sandomierskiej

SANDOMIERZ 1999

Rozważaj, co będziesz czynił
naśladuj to, czego będziesz dokonywał
i prowadź życie zgodne z tajemnicą
Pańskiego Krzyża
Z obrzędu święceń prezbiteratu

Umiłowani Kapłani,
Drodzy Bracia
w Chrystusowym Kapłaństwie!

"Zgrzeszyliśmy, i dlatego oblicze Oblubienicy Chrystusa nie może jaśnieć pełnią blasku. Nasz grzech nie pozwolił Duchowi Świętemu działać w sercach wielu ludzi. Przez nasz brak wiary wielu pograżyło się w zobojętnieniu i oddaliło od prawdziwego spotkania z Chrystusem. Jako Następca Piotra p r o s z ę, aby w tym roku miłosierdzia Kościoła, umocniony świętością, którą otrzymał od swego Pana, uklęknął przed obliczem Boga i błagał o przebaczenie za dawne i obecne grzechy swoich dzieci. Wszyscy zgrzeszyli i nikt nie może uważać się za sprawiedliwego przed Bogiem (por. 1 Krł 8,46). Należy odważnie wyznawać: <zgrzeszyliśmy> (Jr 3,25), ale zarazem zachowywać żywe przekonanie, że <gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze obficie rozlała się łaska> (Rz 5,20)".

Tak pisze Ojciec Święty w Incarnations mysterium (n. 11), w bulli ogłaszającej Wielki Jubileusz Roku 2000. W tych słowach zwraca się do całego Kościoła, ale w pierwszym rzędzie do nas, kapłanów. W oczekiwaniu na przyjazd Papieża czynimy wiele przygotowań zewnętrznych - nie może zabraknąć wewnętrznych, tych zwłaszcza, o które prosi On sam. Skoro w Roku Ojca, w roku wysławiania miłosierdzia Boga zwrócił się do nas Papież z prośbą o dokonanie rachunku sumienia, nie zawieźmy Go.

A k t p o k u t n y przygotowujący nas, kapłanów Diecezji Sandomierskiej, na spotkanie z Ojcem Świętym, odbędzie się w taki sposób:

Wszyscy kapłani pracujący w dekanacie zgromadzą się pod przewodnictwem swojego Księdza Dziekana i Ojca duchownego dekanatu na nabożeństwo pokutne w dowolnym dniu przed końcem maja.

Księża pracujący w Kurii diecezjalnej, w Seminarium duchownym i w Instytucie Teologicznym zgromadzą się pod przewodnictwem Księdza Kanclerza i Ojca duchownego Seminarium ks. Jacka Beksińskiego w budynku Instytutu.

Spotkanie będzie miało następujący przebieg:

- 1 - Rozpoczniemy od Nieszporów, aby uwielbić Boga wspólnie sprawowaną Liturgią.
- 2 - Odprawimy krótkie nabożeństwo pokutne, prosząc Boga o światło i skrucę (przeprowadzi je Ojciec duchowny). Na zakończenie "ukłękniemy przed obliczem Boga", jak prosi Papież, i wypowiemy słowa (akt pokutny), które nam wypowiedział. Będziemy prosić Boga o łaskę nawrócenia a Matkę Chrystusową i świętych kapłanów o orędownictwo.
- 3 - Następnie zbierzemy się w sali, by w szczerej rozmowie, w klimacie wzajemnej

zyczliwości i miłości odpowiedzieć sobie wspólnie na trzy postawione niżej pytania dotyczące naszego udziału w misji prorockiej, kapłańskiej i pasterskiej Chrystusa-Kapłana. W świetle uczciwie dokonanego rachunku sumienia podejmiemy konkretne postanowienia i sformułujemy je na piśmie.

4 - Wrócimy przed oblicze Boga ukrytego w tabernakulum, odmówimy akt żalu i złożymy dokument z naszymi postanowieniami u Jego stóp.

5 - Spotkanie zamkniemy aktem zawierzenia nas samych i naszego posługiwania Matce Chrystusowej.

Drodzy Bracia w kapłaństwie!

Niech postawione pytania pomogą nam wszystkim dobrze przeżyć nawiedzenie naszej Diecezji przez Namiestnika Chrystusowego i zaowocują realnymi postanowieniami i radością z odnowienia kapłańskiego ducha.

Z refleksji nad naszą posługą i życiem proszę sporządzić pisemną relację zawierającą jasną odpowiedź na trzy powyższe pytania, wraz z konkretnymi postanowieniami. Księża Dziekani, Wicedziekani i dekanalni Ojcowie duchowni złożą to pismo na ołtarzu podczas Mszy świętej, którą pod moim przewodnictwem sprawować będą w katedrze w rocznicę śmierci Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego we środę 28 maja o godzinie 11.00.

Na trud pokuty i nawrócenia z całego serca błogosławie

Wasz Pasterz
Biskup Wacław Świerzawski

Sandomierz, dnia 8 maja 1999 roku
w uroczystość św. Stanisława Biskupa i Męczennika
głównego Patrona Polski i Diecezji Sandomierskiej

A n e k s :

AKT POKUTNY:

Boże, Ojczy Miłosierdzia, my kapłani Diecezji Sandomierskiej, przynagleni prośbą Następcy Piotra, klękamy przed obliczem Twoim i błagamy o przebaczenie za nasze dawne i obecne grzechy. Zgrzeszyliśmy - i dlatego oblicze Kościoła Sandomierskiego, Oblubienicy Chrystusa, nie może jaśnieć pełnią blasku. Nasz grzech nie pozwolił Duchowi Świętemu działać w sercach wielu ludzi. Przez nasz brak wiary wielu pogrzyżyło się w zubożeniu i oddaliło od prawdziwego spotkania z Tobą. Błagamy Cię o przebaczenie, bo wszyscy zgrzeszyliśmy i nikt z nas nie może uważać się za sprawiedliwego przed Tobą. Prosimy Cię o odwagę w przyznaniu się do grzechów i błędów, o łaskę żalu i skruchy, o szczere postanowienie poprawy i o moc do realizacji postanowień. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

PROŚBA O ORĘDOWNICTWO MATKI BOŻEJ I ŚWIĘTYCH KAPŁANÓW:

Panie, zmiłuj się nad nami
Panie, zmiłuj się nad nami
Chryste, zmiłuj się nad nami
Chryste, zmiłuj się nad nami
Panie, zmiłuj się nad nami
Panie, zmiłuj się nad nami
Chryste, Mistrzu Apostołów, wysłuchaj nas, Panie

Chryste, Nauczycielu Ewangelistów,
Chryste, Najwyższy i Jedyne Kapłanie,
Chryste, Dobry Pasterzu,
Matko Chrystusowa, módl się za nami
Matko Kościoła,
Królowo Apostołów,
Święty Piotrze, módl się za nami
Święty Pawle,
Święty Janie Ewangelisto,
Wszyscy święci Apostołowie,
Święty Księżę Andrzeju Bobolo, Męczenniku,
Święty Ojciec Maksymilianie Mario Kolbe, Męczenniku,
Święty Ojciec Hieronimie,
Święty Ojciec Dominiku,
Święty Ojciec Jacku,
Święty Ojciec Tomasz z Akwinu,
Święty Księżę Janie Kanty,
Święty Księżę Ignacy z Loyoli,
Święty Księżę Janie Bosko,
Święty Księżę Janie Mario Vianney,
Święty Ojciec Rafale Kalinowski,
Błogosławiony Ojciec Czesławie,
Błogosławiony Ojciec Honoracie Koźmiński,
Błogosławiony Ojciec Pio,
Sługa Boży Księżę Antoni Rewero,
Sługa Boży Księżę Władysławie Miegoniu,

RACHUNEK SUMIENIA:

I. FUNKCJA NAUCZYCIELSKA :

Jakie są nasze zaniedbania i błędy w głoszeniu Słowa Bożego?

Pytania pomocnicze :

Czy mam w biblioteczce i czytam dokumenty Magisterium Kościoła oraz Listy Ojca Świętego do Kapłanów na Wielki Czwartek?

Czy wykorzystuję w głoszeniu słowa nauczanie soborowe i papieskie, zwłaszcza katechezy Ojca Świętego z pielgrzymek do Polski, czy znam nowy Katechizm Kościoła Katolickiego i według niego nauczam?

Czy rzetelnie przygotowuję się do homilii niedzielnych przez studium teologii, lekturę duchową i modlitwę?

Czy głoszę homilie w dni powszednie, czy prowadzę godziny biblijne, czy więc wtajemniczam wiernych mojej parafii w misterium zbawienia objawione w Biblii i uobecnianie w roku kościelnym?

Czy prowadzę katechezy sakramentalne przed udzielaniem sakramentów, zwłaszcza chrztu, bierzmowania i małżeństwa? Czy troszczę się o formację rodziców i rodziców chrzestnych?

Czy katechizując dzieci i młodzież rozumiem ich problemy i jestem dla nich wiarygodnym świadkiem Chrystusa i Jego Ewangelii? Czy nauczam w imieniu Kościoła, nie wyrażając własnych poglądów i nie dając się wciągać w niepotrzebne polemiki?

Czy uczę religii w przepisanej wymiarze godzin? Czy nie opuszczam katechezy szkolnej z

powodów nieuzasadnionych (zwłaszcza prywatnych), gorsząc tym nauczycieli i uszczuplając materiał katechizacyjny?

Czy nauczam w konfesjonale, traktując kierownictwo duchowe jako ważne narzędzie głoszenia słowa Bożego?

Czy każdego dnia czytam Biblię, medytuję nad słowem Bożym codziennej Liturgii Eucharystii i Liturgii Godzin i czy przyjmuję to słowo jako kierowane do mnie?

Czy troszczę się o formację duchową katechetów czy katechetek świeckich zatrudnionych w mojej parafii i czy potrafię nawiązywać dialog z rodzicami, wychowawcami i nauczycielami?

Czy troszczę się o ewangelizację niewierzących? Czy moje życie jest dla nich i dla ludzi wierzących czytelnym świadectwem mojej wiary w Boga i miłości?

Czy nie nadużywam ambony do polemik politycznych, do krytykowania parafian czy załatwiania osobistych porachunków? Czy nie szerzę nienawiści do niewierzących, do innowierców lub wrogów Kościoła?

II. FUNKCJA KAPŁAŃSKA :

Jakie są nasze grzechy i zaniedbania w pełnieniu kapłańskiego posłannictwa?

Pytania pomocnicze :

Czy wiem, że codzienne sprawowanie Mszy świętej i Liturgii Godzin jest moim kapłańskim obowiązkiem?

Czy celebrowanie Mszy świętej jest dla mnie najważniejszym momentem dnia i czy odprawiam Ją tak, że daję świadectwo wierze w obecność Chrystusa w Hostii?

Czy chętnie i regularnie służę wiernym w konfesjonale i czy sam regularnie przystępuję do sakramentu pokuty i pojednania?

Czy godnie, uważnie i w całości odmawiam brewiarz, rozważając w sercu to, co czytam? Czy znajduję w ciągu dnia czas na adorację Chrystusa i na medytację?

Czy składam na ołtarzu wszystkie trudy i problemy kapłańskiego życia, jednocząc je z Ofiarą Chrystusa?

Czy roztropnie korzystam ze środków społecznego przekazu i jaka jest proporcja mojej modlitwy i lektury duchowej do czasu spędzanego przed telewizorem lub na innych rozrywkach?

Czy powołanie do celibatu uważam za nieusuwalny skarb Kościoła i czy wiem, że wszelkie trudności w zachowaniu celibatu wynikają z braku żywej więzi kapłana z Chrystusem?

Czy daję świadectwo wiary, nadziei i miłości życiem pozbawionym nałogów, nieuporządkowanych więzów i wygodnictwa?

III. FUNKCJA PASTERSKA :

Jakie są nasze zaniedbania w sprawowaniu duszpasterskiej posługi?

Pytania pomocnicze:

Czy prowadzę w kościele katechezy dla dorosłych, przede wszystkim na temat Mszy świętej i życia sakramentalnego? Czy głoszę homilie z okazji chrztu, ślubu i pogrzebu, by wykorzystać szansę dotarcia do tych, którzy zwyczajnie nie chodzą do kościoła?

Jak wygląda moja troska o młodzież? Czy uczę młodych ludzi medytacji, czytania Biblii i książek katolickich? Czy mam dla nich czas o każdej porze? Czy sam ich szukam i znajduję sposoby wychodzenia naprzeciw problemom dorastającej młodzieży?

Czy studiuję literaturę fachową dotyczącą problemów wychowawczych (na przykład pismo katolickie dla nauczycieli pod tytułem Wychowawca)?

Czy szukam okazji, by rozmawiać z wiernymi o Bogu, i czy potrafię ewangelizować ich w cztery oczy, czy jestem przygotowany do takiej służby? Czy jestem stale obecny w parafii, aby mogli mnie spotkać?

Jak troszczę się o powołania kapłańskie, zakonne i do instytutów świeckich? Co konkretnie czynię dla misji?

Jak troszczę się o tych, co odeszli od wiary katolickiej lub jeszcze nie znają Chrystusa?

Jak organizuję solidarną pomoc ubogim, chorym, uzależnionym? Czy troszczę się o dzieci z trudnych rodzin?

Czy moi parafianie widzą, że składane przez nich ofiary przeznaczam na cele kultu i pomoc potrzebującym? Czy potrafię wspierać ich dyskretnie z własnych oszczędności? Czy obdarowuję wiernych, zwłaszcza dzieci i młodzież, książkami i zachęcam do lektury religijnej?

Czy umeblowanie i wystrój mego mieszkania i kancelarii świadczy o tym, że jedyną pasją mego życia jest Chrystus? Czy nie gorszę ludzi marką samochodu lub innymi przejawami życia ponad stan?

Czy używam wszystkiego, co posiadam, tylko dla celów apostolskich? Dokąd i na jak długo wyjeżdżam samochodem?

Czy w sprawach materialnych (takich jak budowa kościoła czy plebani, kupno samochodu, płacenie podatku Państwu, rzetelne wywiązywanie się z opłat wobec Kurii, Seminarium, Caritasu, KUL czy Domu Księża Emerytów) jestem w sumieniu i wobec Boga uczciwy? Czy unikam nawet małego oszustwa, kłamstwa i wykrętów, choćby mnie to wiele kosztowało?

Czy układa się dobrze moja współpraca ze świeckimi? Czy odnoszę się do nich z szacunkiem i kulturą bycia? Jak odnoszę się do osób wrogich Kościołowi i moich wrogów osobistych?

Co czynię dla współpracy i wspólnoty z kapłanami mojej parafii i dekanatu? Czy potrafię mieć ojcowską miłość dla młodych księży, upominać braci błędzących i być oparciem dla słabych?

Czy mam miłosierdzie wobec ludzkich grzechów i słabości, a równocześnie czy potrafię stawiać wiernym wysokie i jasne wymagania, zgodne z dekalogiem, z przykazaniami Chrystusa i Kościoła?

Czy w trudnych problemach duszpasterskich radzę się kapłanów bardziej doświadczonych i czy ostatecznie pytam sam siebie, jak by na moim miejscu postąpił Chrystus?

**Czy pamiętasz,
co powiedziałeś w obecności Chrystusa podczas święceń
diakonu i prezbiteratu?**

CZY CHCESZ ZOSTAĆ WYŚWIĘCONY NA SŁUŻBĘ KOŚCIOŁA PRZEZ WŁOŻENIE MOICH RĄK I PRZEZ DAR DUCHA ŚWIĘTEGO? - CHCĘ.

CZY CHCESZ WYKONYWAĆ POSŁUGĘ DIAKONA W DUCHU POKORNEJ MIŁOŚCI, ABY POMAGAĆ PREZBITEROM I PRZYCZYNIAC SIĘ DO POSTĘPU CHRZEŚCIJAŃSKIEGO LUDU? - CHCĘ.

CZY CHCESZ, WEDŁUG SŁÓW APOSTOŁA, PRZECHOWYWAĆ TAJEMNICĘ WIARY W CZYSTYM SUMIENIU, ORAZ TĘ WIARĘ GŁOSIĆ SŁOWEM I CZYNEM ZGODNIE Z EWANGELIĄ I TRADYCYJĄ KOŚCIOŁA? - CHCĘ.

CZY PRZYRZEKASZ, NA ZNAK WEWNĘTRZNEGO ODDANIA CHRYSZTUSOWI PANU, ZAWSZE ZACHOWYWAĆ CELIBAT ZE WZGLĘDU NA KRÓLESTWO NIEBIESKIE, SŁUŻĄC BOGU I LUDZIOM? - PRZYRZEKAM.

CZY CHCESZ ZACHOWYWAĆ I POGŁĘBIAĆ DUCHA MODLITWY, WŁAŚCIWEGO WASZEMU SPOSOBOWI ŻYCIA, I W TYM DUCHU WIERNIE SPRAWOWAĆ LITURGIĘ GODZIN W INTENCJI KOŚCIOŁA I CAŁEGO ŚWIATA? - CHCĘ.

CZY CHCESZ NIEUSTANNIE KSZTAŁTOWAĆ SWOJE POSTĘPOWANIE NA WZÓR CHRYSZTUSA, KTÓREGO CIAŁA I KRWI BĘDZIESZ DOTYKAŁ NA OŁTARZU? - CHCĘ, Z BOŻĄ POMOCĄ.

CZY PRZYRZEKASZ MNIE I MOIM NASTĘPCOM CZEŚĆ I POSŁUSZEŃSTWO? - PRZYRZEKAM.

Z obrzędu święceń diakonów

CZY CHCESZ WIERNIE SPEŁNIAĆ URZĄD POSŁUGIWANIA KAPŁAŃSKIEGO W STOPNIU PREZBITERA, JAKO GORLIWY WSPÓŁPRACOWNIK BISKUPÓW W KIEROWANIU LUDEM BOŻYM POD PRZEWODNICTWEM DUCHA ŚWIĘTEGO? - CHCĘ.

CZY CHCESZ PILNIE I MĄDRZE SPEŁNIAĆ POSŁUGĘ SŁOWA, GŁOSZĄC EWANGELIĘ I WYKŁADAJĄC PRAWDY KATOLICKIEJ WIARY? - CHCĘ.

CZY CHCESZ POBOŻNIE I Z WIARĄ SPRAWOWAĆ MISTERIA CHRYSZTUSA, A ZWŁASZCZA EUCHARYSTYCZNĄ OFIARĘ I SAKRAMENT POJEDNANIA, NA CHWAŁĘ BOGA I DLA UŚWIĘCENIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO LUDU, ZGODNIE Z TRADYCYJĄ KOŚCIOŁA? - CHCĘ.

CZY CHCESZ RAZEM Z NAMI WYPRASZAĆ BOŻE MIŁOSIĘRDZIE DLA POWIERZONEGO CI LUDU, MODLĄC SIĘ NIEUSTANNIE WEDŁUG NAKAZU CHRYSZTUSA? - CHCĘ.

CZY CHCESZ CORAZ ŚCIŚLEJ JEDNOCZYĆ SIĘ Z CHRYSZTUSEM NAJWYŻSZYM KAPŁANEM, KTÓRY Z SAMEGO SIEBIE ZŁOŻYŁ OJCU ZA NAS NIESKALANĄ OFIARĘ, I RAZEM Z NIM POŚWIĘCAĆ SIĘ BOGU ZA ZBAWIENIE LUDZI? - CHCĘ, Z BOŻĄ POMOCĄ.

CZY PRZYRZEKASZ MNIE I MOIM NASTĘPCOM CZEŚĆ I POSŁUSZEŃSTWO? - PRZYRZEKAM.

Z obrzędu święceń prezbiterów

NASZ PAN, JEZUS CHRYSZTUS,
KTÓREGO OJCIEC NAMAŚCIŁ
DUCHEM ŚWIĘTYM I MOCĄ,
NIECH CIĘ STRZEŻE,
ABYŚ UŚWIĘCAŁ LUD CHRZEŚCIJAŃSKI
I SKŁADAŁ BOGU OFIARĘ.
Z obrzędu święceń prezbiterów